

הצקורבים

לרביה"ק מוהר"ץ מברסלב זיע"א

תגליות // חשיפות מיוחדות על מקורבי הנחל נובע

דבר העורך

שלום לקוראי העלון הנכבדים!

בגליון שלפנינו נפתח במדור **ניגונים** - חדשות עולם הניגון הברסלבאי, נחכים במדור **מושגים** עם פניני אור במשנת ברסלב, נופתע מתגלית נוספת במדור **תגליות** - חשיפות מיוחדות על מקורבי הנחל נובע, לאחר מכן נכנס למדור **ללכת עם תורה** - ניצוצות אורה בהבנת תורת רבינו הקדוש - נלמד על התפילה לאור תורה ט, נעבור למדור **נקודה בפרשה** ביאור בפרשה מאת הרב אליהו עטיה שליט"א, ונסיים במדור **משיבת נפש** דיבורים נפלאים לבית ולמשפחה הנובעים מתורת הנחל הנובע - במאמר **חיל הרחמים** - לימוד נפלא מהימים הנוראים שזכינו להם, יש לכם הזדמנות לתרום ולהקדיש את הגליון לזכותכם או לזכות יקיריכם.

בברכת שבת שלום ומבורך

העורך

ניגונים // חדשות עולם הניגון הברסלבאי

שלומי ברנשטיין בניגון "חי השם"

הזמר הצעיר שלומי ברנשטיין מגיש ניגון שני בסדרת ניגוני השבת של ברסלב. והפעם את הניגון לפיוט "חי ה' וברוך צורי".

שלומי: "ניגון לכבוד שבת. במקור למדתי את השיר עם המילים של הפיוט "חי ה' וברוך צורי".

שאלתי רבנים אם מותר לשיר את השיר באולפן עם שם ה' מפורש, והם אסרו.

לכן החלטתי להוריד את המילים לגמרי ולתת למנגינה העתיקה לדבר במילותיה.

צביקה רוזנטל, אברך ליטאי בעל-מנגן שהיה באומן, חזר לישראל וכתב שיר מרגש

שיר שנולד בעקבות המסע לאומן:

צביקה רוזנטל, אברך ליטאי בעל-מנגן ממודיעין עילית שהוזמן למסע גיבוש באומן, התרגש מהמסע הרוחני המרתק, חזר לישראל וכתב שיר מרגש שכולו השתוקקות וכיסופים, בו הוא מתאר את החוויה הרוחנית והמפגש המטלטל שחווה אצל הצדיק באומן

באדיבות: ברסלב גלובל

צביקה רוזנטל מסכם את מסע החוויה הרוחני והבלתי נשכח שעבר:

האווירה במסע הייתה מרוממת, שרנו כאיש אחד בציונו של רבי לוי יצחק מברדיטשוב זצ"ל את הניגון המיוחס לו, בקבר הבעש"ט שרנו בצוותא ובהתרגשות את הניגון המיוחס לבעש"ט הקדוש והתפללנו מעומק ליבנו על קבריהם של הצדיקים קדושי עליון הטמונים באוקראינה.

אבל גולת הכותרת מבחינתי היתה בציונו של רבי נחמן מברסלב זיע"א באומן כאשר בשעות אשמורת הבוקר המוקדמות הגענו לעיירת אומן ובמקום ללכת לישון ולנוח במלון לאחר לילה של נסיעה מפרכת, רגלי נשאו אותי לציון הק'.

לתדהמתי הציון הק' המה מאנשים מכל קצוות תבל היו שם אברך גוראי מתנדנד בדביקות, לצד יהודי מסורתי מצרפת שקורא את ה'תיקון הכללי' בהתרגשות, אברך ברסלב' ליד בחור עם כיפה סרוגה קטנה, הכל בכל

עלון 'המקורבים' ©

ליצירת קשר, לתרומות, להנצחת שם, לקבלת הגליון באימייל, למוקדי ההפצה, ולפרסום בגליון: פנו לקו 'המקורבים': 077-31-40-331 והשאירו הודעה בשלוחה: 42 או לאימייל: E0773140331@GMAIL.COM

ניתן לתרום (וכן לקבל את הגליון עד לביתכם) דרך מכשירי 'קהילות' בכל רחבי הארץ! וכן דרך קו 'קהילות': 0732757000 בשלוחה: 11318. או דרך קו 'המקורבים' בשלוחה: 09. תזכו למצוות!

נשמח לקבל כל חומר לגליון ע"י שליחה לכתובת האימייל הנ"ל עד יום שני בערב בצירוף שם מלא ומיקום עיר! (אפשר שם וכתובת בדו"ס, ולציון זאת). עם זאת, אין התחייבות שהדברים יפורסמו, ואין לראות באי-פרסומם שום צד פגיעה (יתכנו הרבה סיבות, גם סכניות), בהצלחה!!

השיעורים הקבועים

יום	חודש חשוון \ כסלו	הדף היומי מסכת עירובין	משנה ברורה עמוד היומי 'דרשו'	ליקוטי מוהר"ן ח"ב	ליקוטי הלכות חלק א	העמוד היומי בוה"ק
ז	כו	צו	חזרה	טו:	לה	קד.
א	כה	צח	תקכו, יד-ח	טו:	לו	קד.
ב	כט	צט	תקכו, יט-כ	טו:	לו	קה.
ג	א	ק	תקכו, כ-כב	יז:	לח	קה.
ד	ב	קא	תקכו, כג-כד תקכה	יז:	לט	קו.
ה	ג	קב	תקכט, א	יח:	ס	קו.
ו	ד	קג	חזרה	יח:	סא	קז.

התורה הנלמדת בחבורת 'מטיי דרך' העולמית: ליקוטי מוהר"ן, חלק ראשון, תורה ל.

להצלחת יוסף שלום בן מרים ני"ו
שיעלה ויתעלה ברוחניות ויעשה חיל בעבודת ה'!

לתרומות באשראי פנו: 0773140331 בשלוחה 09 | להקדשות השאירו הודעה בשלוחה 42.

ארבע יסודות

ידוע בספרים הקדושים שכל העולמות משתלשלים ויורדים ממדרגה למדרגה, והקב"ה יצר ועשה כל עולם בצורה ובאופן שהוא כעין העולם שמעליו, וכך יכולים להכיר את ה' מכל מקום ומכל עולם.

השורש של כל העולמות הוא שם הוי"ה שנמצא בעולמות העליונים מאד, והוא מרמז על ארבע דרגות שבהם כלולים כל העשר ספירות [כתר וחכמה - י', בינה - ה', שש ספירות - מחסד עד יסוד - ו', ומלכות - ה'], ומזה משתלשלים כל העולמות למטה, ולכן יש ארבע עולמות: אצילות בריאה יצירה עשיה, כנגד ד' אותיות השם. ובכל עולם ועולם יש בו את הארבע דרגות האלו באופן השייך לאותו עולם, וכגון בעולם המלאכים יש בו ארבע מיני כתות מלאכים, כאלה שנוטים יותר לחסד, וכאלה הנוטים יותר לגבורה וכדומה. והעולם התחתון מכולם, הוא העולם שלנו התחתון, שנמצא למטה מכל הכוכבים והגלגלים, למטה מגלגל הירח, וכאן המידות מתגלים בצורת ארבע יסודות העולם שהם: אש רוח מים ועפר.

יסודות אלו הם היסודות מהם מורכבים וגופו ונפשו של כל אחד מורכבת מהם, ומהם נמשכים כל המידות של כל אחד, כמו באר בתורה זו. והם כדוגמת העולמות העליונים. וממילא, כאשר אדם מתקן את מידותיו כראוי, הוא מתקן בזה את ארבעת היסודות, וממילא הוא זוכה להידבק בארבע אותיות שם הוי"ה כראוי, ולדעת ש"הוי"ה הוא האלוקים", ושכל מאורעותיו הם לטובתו (ועיי' הל' כלאי הכרם ואילן ב/, ובפרט באות ט').

(על-פי ליקוטי מוה"ר תורה ד')

ארבעה חלקי הדיבור

יש ד' סוגי דיבורים שכוללים בתוכם את כל הדיבורים הקיימים בעולם. שניים מתוכם בגשמיות, ושניים ברוחניות. בגשמיות: א. דיבור של צדקה - הם הדיבורים הרגילים שמדבר אדם עם חברו. כי המהות של האדם הוא 'צדקה', שהוא הקשר עם בני אדם, והדיבור והמשא ומתן עמהם. ב. דיבור של עשירים קרובים למלכות - הם הדיבורים הקשים, כאשר מתעוררים מחלוקות וקשיים בינו לחברו, או שרודפים אותו. וברוחניות: ג. דיבור של 'מלכות'. הוא הדיבור הקדוש הרגיל

שאדם מדבר בתורה ותפילה ועבודת ה', ובזה הוא עוסק במלכות ה' [והוא במקביל לדיבור של צדקה] ד. דיבור של 'תשובה'. הוא דיבור שמגיע לתקן את הקלקולים ודברים קשים שנעשו [והוא במקביל לעשירים קרובים למלכות].

כאשר מתגבר השקר בעולם - אזי כל ד' חלקי הדיבור מכוסים בשקר הזה, וממילא כל אחד מהם מרחק אותו מהשי"ת. הן הדיבורים הרגילים, וכל-שכן הדיבורים הקשים, ואפילו ברוחניות - הדיבורים שלו בתורה ותפילה אינם מקרבים אותו לה', וכל-שכן שאין בו כח לדבר הדיבור של תשובה. אבל כאשר האדם זוכה להתחיל בעבודת ההודאה, ועי"ז מגביר כח האמת, שהוא מתבטא בשלשה 'קווים' - א. לימוד התורה באמת, ב. תפילה באמת, ג. לאחד כל דבר לשורשו שזה בחי' 'שידוכים' למצוא התאחדות שני דברים שנאבדו זה מזה - האדם ניצול מכל הבלבולים הנ"ל, וכל ד' חלקי הדיבור מקרבים אותו לה'.

ואלו הם הד' שצריכים להודות: החולה שנתרפא הוא בחינת הדיבור של 'תשובה', כי רק עי"ז עמד מחוליו, כמ"ש "אין אדם עומד מחוליו אלא

תגליות - המשך

מכל' את האווירה השמימית שהייתה שם ואת הדביקות הנדירה קשה לי לתאר, אבל התחושה היא שבמקום זה הלבבות נפתחים ומתחברים זה אל זה, ולא משנה אם למדת את תורתו של רבי נחמן או שמעולם לא פתחת את ספריו, התחושה היא של קרבת אלוקים עצומה. בחדרי במלון, עוד לפני שפרשתי לישון העליתי את התרשמותי מהמפגש

המטלטל עם הצדיק. יום לאחר נחיתתי בארץ ישראל הקלטתי את השיר שלפניכם עפ"י הלחן המיוחד של ר' חיים בנט (מכניסי רחמים).

הנ"ל הוזמן לשבע ברכות לבנו של הרב יגאל אליה, ושם הוא ביצע שוב את השיר המדהים.

(פורסם בתמוז תשע"ז)

מהעין לפתע מבצבצת דמעה ועוד דמעה, הנשמה הרי כוספת לעשות רצון קונה, רגשי תשובה ממלאים את כל-כולה, איזו שעת רצון איזה רגע של קרבה.

ממעמקי הלב עולה זעקה, אוי אבא קרבני! התרחקתי כל-כך ממך, תקן את נשמתך, תן בי דעת לעבדך, שלח שפע ישועות לבניך, לעמך.

ניתן לשמוע את השיר בקו תניכי הישיבות - ברסלב: 077-31-40-331 בשלוחת: 82

ברחוב די מוזנה, באוקראינה הקפואה, בסוף ברחוב אי שם בירידה, נחבא מהעין, כבר 200 שנה, שוכן בית מרפא גדול לנשמה.

נכנסים אליו בדממה, בכל שעות היממה, צעיה, מבוגר, ילדון ואיש שיבה, פרוטה לצדקה, 'תיקון הכללי' בכוונה, מרפק מתרפק על הציון בערגה.

אוי רבנו באנו אליך, מרחקים ארוכים גמאנו לשאוב ממעינותיך, שתשפיע עלינו שפע קדושה, שנשוב לד' בתשובה שלימה, שנהיה ראויים להיות תלמידך.

אוי רבנו באנו אליך, מרחקים ותלאות עברנו לזכות באוצרותיך, שתשפיע עלינו שפע קדושה, שנשוב לד' בתשובה שלימה, שנהיה ראויים להיות תלמידך.

מכניסי רחמים, הכניסו רחמנו - - -

עבודת הלב // עבודת התפילה לאור תורה זו

התגלות אור האמת, מתגלה אלוקותו יתברך בכל ההעלמות וההסתרות, בבחי' "כל עולמים", שזה בחי' מה שמסתלק החושך לגמרי, וזה בחי' "סומך ה' לכל הנופלים", שאור ה' סומך את האדם בכל הנפילות והחשכויות.

וזהו סמיכות הפסוקים "עיני כל אליך ישרו ואתה נותן להם את אכלם בעתו, פותח את ידך ומשביע לכל חי רצון, וכו', קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת", כי דייקא ע"י בחינת יקראוהו "באמת", שזה בחי' אור האמת שעל ידו זוכים לתפילה, ע"ז זוכים לפרנסה, וכמבואר בפנים (באות ב) שלפי התפילה כן הפרנסה.

המשך מזמורי הללוי-ה

וכן אח"כ במזמור "הללי נפשי" וכו' מוזכר הרבה עניין הארת האמת, בבחי' "השומר אמת

בלב איש ועצת ה' היא תקום", היינו שהחושך מתגבר על האדם לבלבלו בריבוי מחשבות ובלבולים, ועצת ה' היא תקום, היינו העצה של התגלות אור ה' ע"י חיפוש האמת, היא העצה האמתית שעל ידה יכול האדם לקום ולעמוד על עמדו, ומסיימים "כי בחר ה' בציון וכו' כי יעקב בחר לו י-ה" וכו', כי עיקר הארת האמת הוא ע"י יעקב אבינו שהוא עצם האמת, ועיקר מקום הארת האמת הוא בציון, כי עיקר הארת האמת הוא בארץ ישראל כמובן במאמר (אות א) (ה) ועיקר קדושת ארץ ישראל היא בירושלים.

תהילה לדוד

ואח"כ במזמור תהילה לדוד שהפליגו חז"ל מאוד בעוצם מעלתו, כולו סובב והולך על עוצם נפלאות ה' וחסדיו וניסיו שכל זה עיקר הארת האמת כמובן במאמר (אות ה), וזהו "מלכותך מלכות כל עולמים", כי ע"י

המשך הפסוקי דזמרא

ובכל המשך הפסוקי דזמרא מזכירים את עוצם גדולת הבורא והניסים והנפלאות שעושה עמנו בכל עת, שכ"ז הוא עיקר בחי' הארת האמת וכמובן במאמר (באות ה וכמו שנתבאר שם), וכן מזכירים את הכנעת העכו"ם, שכ"ז הוא ע"י בחי' הארת האמת.

פסוקי יהי כבוד

ובפרט בפסוקי "יהי כבוד" שכולם סובבים והולכים על עניין זה של התגלות מלכותו יתברך, שזה בחי' התגלות האמת, ושע"ז נכנעים כל העכו"ם והשקר, בבחי' "ד' מלך עולם ועד אבדו גויים מארצו, ד' הפיר עצת גויים הניא מחשבות עמים", כי כשמתגלה אור האמת שהוא אור השי"ת, בזה עצמו מתבטל כל כח העכו"ם ועצתם, וזהו "רבות מחשבות

מושגים - המשך

א"כ מוחלין לו על עוונותיו". יורדי הים – הוא הדיבור של צדקה, כי אז מתגלה האמונה שהשי"ת נמצא בכל דבר בחיים והוא נותן דרך בים החיים לעבור, וממילא יכול למצוא אמונה בכל מה שמדבר בבית ובטרדותיו. חבוש שיצא מבית האסורים הוא כנגד הדיבור של השרים, שכעת כבר אינו חושש מהם. וההולך במדבר הוא מגלה הדיבור של מלכות להתפלל ולברך בכוונה, כי מלכות השי"ת נמצא בכל מקום לשמרו אפילו בדרך מדבר ומקום סכנה.

(על-פי ליקוטי מוהר"ן ח"ב סימן ב', ליקוטי הלכות, הודאה א')

ביטול – כולו אחד

השי"ת הוא אחד ושמו אחד, ומהאור אין סוף שהוא אחדות גמור – המציא את כל הנמצאים הנבראים הנוצרים והנעשים כביכול ממנו בעצמו. ובאמת הכל משתלשל מדרגא לדרגא, כגון מן הכתר אל החכמה והבינה ומשם אל שאר המידות, ומהם אל המלכות, וכן מעולם האצילות אל הבריאה ומשם אל היצירה והעשיה, על ידי כל זה נעשה שיהיה נראה בהם שינויים, אך באמת כל הכוחות השונים זה מזה, וכל שינויי המדרגות הם באמת משתלשלים רק ממנו יתברך, והוא בעצמו כולל את כולם באחדות אחד. וגזרה חכמתו יתברך להעלים את סוד האחדות מן המדרגות התחתונות, וע"ז שולט בהם השינוי והפירוד, ומזה באים שינויי המאורעות – פעם ניכר הטובה, ופעם נראה להיפך

ח"ו, ואין רואים איך הכל ממנו יתברך לבד והוא מקור הטובה, אך ודאי הכל טוב באמת.

ולעתיד יתבטל ההסתרה, ויאיר אור האחדות בכל המדרגות ובכל ההשתלשלויות, וע"ז יראו איך הכל באמת רק מן אחדות השם. אך בעולמות העליונים הגבוהים – שם מאיר אור השם, ושם רואים יותר ויותר איך הכל מקושר ונכלל באחד לבד. ועבודתנו היא – בכל מצב ודרגא לעבוד את ה' ולהאיר שם את הידיעה שה' אחד ושמו אחד, וע"י כך עולה שעשועים למעלה. ועיקר הכח לזה הוא כשמאיר עלינו מן אור הצדיקים הארה מלעתידי, שע"ז גם אנו יכולים להאיר לעצמנו את הידיעה הזו באמת ולעבדו ית' בתמימות.

(על-פי ליקוטי מוהר"ן תורה סה')

ביטול למחויב המציאות

אם ראובן ושמעון שווים בכל מידותיהם בגשמי ורוחני, הרי אז הם הולכים ויושבים יחד, ואין אחד מהם בוש מחברו כלל. משא"כ אם ראובן גדול משמעון, יש לשמעון בוש מראובן, וככל שתגדל מעלת ראובן, תגדל הבושה של שמעון. מכל שכן אם ראובן אינו כלל אותו סוג של שמעון, כגון אם ראובן מלך אדיר, ושמעון מהפחותים שבעם – אז הבושה של שמעון מראובן גדולה מאוד מאוד, אע"פ שעדיין הם אותו מין ששניהם מין אדם.

מכל שכן לו יצויר שאינם כלל מין אחד ולא סוג אחד, שאז אין ביניהם שום דמיון כלל – בוודאי הבושה גדולה מאד מאד, עד שמחמת הבושה אפשר שיתבטלו חושיו וימות או יתעלף, וכידוע הרבה מעשיות כאלו שעמד איש שעה אחת לפני המלך, והתעלף מרוב הבושה והביטול, אף שהם אותו מין, מ"מ כשעמד לפניו וראה פחיתותו נגד המלך, ע"ז שכח מציאות עצמו לגמרי, עד שנדמה לו שאין ביניהם שום שיווי כלל, וע"ז גדלה בושתו והתעלף.

כך הוא ויותר – כשעומד יהודי לבדו בהתבודדות לפני השי"ת, בלילה, בדרך יחידי, ומפנה ליבו מכל וכל, אז מהראוי שתגדל בו הבושה כל כך עד שיבוא לביטול גמור אליו יתברך, כי רואה ומתבונן שהשי"ת בלבד הוא מחויב המציאות, ואין שום צד של שיווי בין הבורא והנברא, ע"כ ראוי שיגיע לביטול עד קצה האחרון. רק שכל עוד נדמה לאדם שיש בו איזה מציאות, תתמעט בושתו מאת ה', משא"כ אחר שהורגל בהתבודדות יום אחר יום, לבטל כל גשמיותו ולהיכלל בשרשו, לבטל כל מציאותו נגד ה', ועושה הרגש בנפשו שאין בו שום מציאות נגד השי"ת, ע"ז יגיע אליו הביטול הגמור ויתבטל וייכלל באחדות השי"ת שהוא מחויב המציאות בבחינת "הרי זה מתחייב בנפשו" (וע"י ערבי נחל בראשית).

(על-פי ליקוטי מוהר"ן תורה נ"ב)

לעולם" וכו', ודייקא במזמור זה מוזכר יעקב, בבחי' "אשרי שא-ל יעקב בעזרו", כי עיקר הארת האמת הוא ע"י בחי' יעקב וכנ"ל.

וזה בחי' "לא בגבורת הסוס יחפץ לא בשוקי האישי ירצה, רוצה ה' את יראיו את המייחלים לחסדו", כי עיקר החשיבות אינה לעצם ההצלחה של האדם שהוא בחי' הגבורה דקדושה, אלא במה שאדם מייחל לחסדו יתברך, שהוא בחי' מה שמושך עצמו אל האמת שהוא אור השי"ת, וזה מה שמסיימים המזמור "מגיד דבריו ליעקב" וכו', כי יעקב הוא בחי' הארת האמת הנ"ל.

וזהו "הללו את ה' מן השמים, וכו' הללוהו כל מלאכיו" וכו', ומזכירים כל צבא השמים והארץ, כי ע"י התפילה האדם ממשיך חיות לכל העולמות (כמבואר במאמר אות ב), שכולם יהללו את שם ה', וכמו"כ מרמז על האדם בעצמו שבכל מצב שהוא, הן כשהוא בבחי' שמים, בחי' מלאך, והן כשהוא בבחי' חושך וכו' בבחי' "אש וברד שלג וקטיוור רוח סערה" וכו', בכל זה צריך להלל את שם ה' ולחפש את אור השי"ת שהוא בחי' האמת שמאיר באותו מצב וזמן איך להתקרב להשי"ת שם דייקא.

וזהו "יעלו חסידים בכבוד וכו' לעשות נקמה בגויים" וכו', כי ע"י שמהללים את שם ה' שהוא בחי' הזכרת הניסים והנפלאות שעשה השי"ת, ולא לכסותם בדרך הטבע, שכל זה הוא בחי' הארת האמת, ע"י זוכים להכניע כל בחינות העכו"ם בבחי' "לאסור מלכיהם בזיקים וכו' לעשות בהם משפט כתוב".

שירת הים

ואח"כ ממשיכים להזכיר גדולת הבורא יתברך ועוצם חסדו, ומזכירים בפרטות ניסי יציאת מצרים, ואח"כ ניסי קריעת ים סוף שע"ז אומרים שירת הים, כי פרעה ומצרים הם עיקר החושך שמכסה ומעלים את הניסים כאילו הם טבע ח"ו, כמבואר בפנים (אות ה), ושם היה עיקר הארת האמת ע"י שנתגלה עוצם הניסים והנפלאות שעשה השי"ת עמנו.

קריאת שמע וברכותיה

וזה בחינת קריאת שמע וברכות קריאת שמע, כי שמע וברוך שם הם בחינת אבן טוב וחלון, שהם שני בחינות של אמת כמבואר במאמר, כי שמע הוא בחינת הארת האמת באתגליא, שהוא בחינת אבן טוב, וברוך שם הוא בחי' הארת האמת גם במקום ההסתרה והחושך (וכמבואר בליקו"ה הל' ציצית ה"ב ועוד), שזה בחי' הארת חלון.

ועל דרך זה יש לומר שזהו שני הפרשיות של קריאת שמע, כי ו"אהבת" הוא בחי' אבן טוב, כי מדבר על בחי' עבודה מאהבה שהיא השלימות, בבחי' "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך", שכל זה הוא בחי' הארת האמת בשלימות, ופרשת "והיה אם שמוע" הוא בחי' עבודה מיראה שהיא דרגא פחותה מעבודה מאהבה, ויש לומר שזה בחי' הארת חלון.

ועל דרך זה הם שני ברכות קריאת שמע שלפניה, ש"יוצר אור" היא בחי' אור האמת בשלימות, בבחי' אבן טוב, וע"כ מזכירים

קדושת המלאכים, שכ"ז הוא בחינת האמת של הבריאה שהמלאכים רואים רק את האמת הזו, ו"אהבה רבה" הוא בחי' האתערותא דלתתא שלנו לזכות להמשיך עלינו את אור האמת, "להבין ולהשכיל ללמוד וללמד וכו', והאר עינינו בתורתך" וכו', שכל זה בחי' הבקשה וההשתוקקות להמשיך את הארת האמת הזאת אלינו, שכל זה הוא בחי' האמת שמאיר בבחינת חלון.

ופרשת ציצית כולל את שניהם, כי יציאת מצרים הוא בחי' התגלות האמת בשלימות, שזה בחי' אבן טוב, ומצד שני מזכירים עניני הציצית שזה בחי' חלון, כי זה כלי להמשיך אור האמת בכל עת ובכל זמן, ואח"כ באמת ויציב [שהוא כנגד פר' ויאמר] מוזכר ג"כ שני ענינים אלו, מצד אחד ההתגלות שהיה בעת יציאת מצרים, ומצד שני הקבלת עול מלכות שמים עלינו ועל דורותינו בכל עת ובכל זמן.

ואח"כ סמוכים גאולה לתפילה שזה ג"כ בחי' חיבור שני בחינות האמת הנ"ל, וכמו שמבאר מוהר"ת באריכות, וז"ל (ליקוטי הלכות, דיינים, הלכה ג אות י): "וזה בחינת סמיכות גאולה לתפילה, כי עקר הגאולה הוא על ידי אמת שהוא משיח צדקנו שיבוא בקהרה ביינו שנקרא אמת, כמו שכתוב, "שלא אורף ואמתך הטה ינחוני יביאוני וכו'". שפרש רש"י על משיח פמבוא, כי עקר ביאת משיח הוא לגלות האמת בעולם, כי אז תקים, "אמת מארץ תצמח וכו'". וכמו שכתוב (משלי יב), "שפת אמת תכון לעד". כוננת לא קתיב, כי עקשו האמת בגלות גדול והאמת נעשה עדרים עדרים וכל אחד ואחד אומר שאצלו האמת. ואי אפשר לברר האמת כי אם לכל חד לפום מה דמשער בלביה וכו' להבין קצת האמת. ועקר האמת יתגלה על ידי משיח בחינת שפת אמת תכון וכו' וזה עקר הגאולה, כמו שכתוב (שיר השירים ד), "תבואי תשורי מראש אמה". ואמונה תלויה באמת, כי צדק כד אתחברת באמת אתעבידת אמונה (וזה בלק קכ). נמצא, שעקר הגאולה היא על ידי אמת. ועל כן עקר ברכת הגאולה, דהינו ברכת 'גאל ישראל' מתחלת 'אמת ויציב ונכון' וכו' ומדברת רק מאמת, כי נזכר שם שמונה פעמים אמת, כי עקר הגאולה הוא אמת כנ"ל, שעל ידי זה גואלין את התפלה מן הגלות וזוכין להתפלל, כי אי אפשר לצאת מגלות החשך המתגבר בשעת התפלה כי אם על ידי אמת כנ"ל. וזה בחינת בין ה' אלקים ויציב לא יפסיק שכתוב, "וה' אלקים אמת". כי האמת כלול משני בחינות הנ"ל שהם בחינת אבן טוב וחלון, כי חמה ולבנה בחינת תורה ותפלה וכו' כנ"ל. ושתי בחינות אלו ה' בחינת שם מלא, בחינת ה' אלקים. שהם בחינת אור החמה והלבנה. בבחינת כי שמש ומגן ה' אלקים, כי שם ה' כפיכח, זה בחינת עצם האמת המאיר בחינת ה' אורי, כמו שמבאר שם 'אלקים' זה בחינת מעוט וצמצום האור, בחינת מלכות, בחינת לבנה כידוע. והעקר הוא למלאות פגימת הלבנה, דהינו לחבר וליוחד חמה ולבנה יחד, דהינו לחבר שני השמות ה' אלקים יחד, שזהו עקר היחוד בחינת ה' אחד ושמו אחד, שם, זה בחינת אלקים מלכות פמבוא. הינו כי העקר הוא לחבר שני בחינות האמת

יחד, דהינו להעלות ולברר האמת המלבש בזה העולם, שזהו בחינת אור נקדת האמת שיש אצל כל אחד ואחד מן ישראל שהוא בחינת חלון, בחינת לבנה, בחינת מלכות, לחברו ולקשרו וליחדו בעצם אור האמת, כי באמת לאמתו הכל אחד. וזהו בחינת וה' אלקים אמת, כי זהו עקר האמת כשמתברר ומתיחדין אלו השני שמות ה' אלקים יחד, דהינו שתי בחינות האמת הנ"ל. שאז עקר שלמות האמת. ונשלם כוננת הבריאה, כי עקר הבריאה היתה רק בשביל זה, כי ה' יתברך עצם האמת, כפיכח, ואין לו צורך לנבראים, חס ושלום, ועקר הבריאה היתה בשביל טובתנו כדי שיתגלה האמת גם בזה העולם, כדי שנדע אמתת מציאותו יתברך גם בזה העולם. וזה עקר השלמות והתכלית כשהאמת המלבש בזה העולם מתברר ועולה ונכלל בעצם האמת ונעשה הכל אחד, כי באמת כלו חד, כי אמת הוא אחד, כמבאר במקום אחר (דברי רבנו בסיון נא). רק שבוזה העולם נתלבש ונתחפה ונתצמצם האמת בכמה לבושים. ועקר שעשועיו כשמתבררין האמת גם בזה העולם השפל שבשביל זה ברא כל הבריאה, הינו כשהאמת שבוזה העולם מתברר עד שיודעין גם בזה העולם האמת לאמתו, שזה עקר שלמות אור האמת בבחינת כיתרון האור מן החשך (וקלה ב) כי במקום שאין שום שקר אין שיך לומר תבת אמת, כי עקר האמת הוא במקום שיש אמת ושקר שאז שיך לומר שקר הוא האמת ולא כמו הטוען שקר, רק האמת הוא כמו שזה אומר, ועל כן עקר שלמות האמת הוא כשמתבררין האמת מזה העולם שבשביל זה נברא הכל כידוע. ואז כשנתברר האמת מזה העולם על ידי עבודתנו ותפלותינו, אזי מתחברים שתי הבחינות אמת הנ"ל שהם בחינת ה' אלקים, שזהו עקר שלמות האמת. בחינת וה' אלקים אמת כנ"ל ועל כן בין 'ויאמר' ל'אמת ויציב' לא יפסיק, דהינו בין ה' אלקים לאמת כנ"ל, כי ה' אלקים זהו בעצמו עקר שלמות האמת כנ"ל, כי קריאת שמע הוא בחינת אמת כנ"ל שזהו עקר הגאולה כנ"ל, שעל ידי זה זוכין לתפלה בחינת סמיכות גאולה לתפלה כנ"ל".

ואחר כך (אות יא) מבאר את ענין האמת שמוזכר הרבה בברכת אמת ויציב, וז"ל: "וזהו בחינת שמונה פעמים 'אמת' שאומרים באמת ויציב, זה בחינת תמיכה פרסי הנ"ל במאמר הנ"ל. שהם תורה ותפלה כנ"ל, דהינו חמשה חמשי תורה ושלש תפלות שהם בחינת אבן טוב וחלון כנ"ל שנקלל יחד, שזהו עקר שלמות האמת שהוא שלמות התפלה כנ"ל. וזהו בחינת התחברות אמת ואמונה, כי אמונה הוא בחינת חלון הנ"ל, בחינת לבנה אספקלריא דלא נהרא מגרמא. כי אמונה הוא רק במה שאין מבינים ויודעים האמת לאמתו, כי כשיודעין האמת אין שיך אמונה. ועקר האמונה הוא רק בבחינת חלון, בבחינת האמת השניה הנ"ל. הינו שאף על פי שאינו זוכה לדעת האמת בעצם, עם כל זה מחמת שהוא חפץ באמת, האמת לאמתו ומחמת שמשתוקק ומושך עצמו רק להאמת, על ידי זה זוכה לראות האמת מרחוק שראוי להאמין בדבר האמת, כי על ידי האמת שיש בו, על ידי זה מקבל אור מעצם האמת

חיל הרחמים

רק אחד בכל העולם אומר 'אני רופא אותה'. רק אחד אומר אני יודע את כל "העשרה מיני דפיקין", ומספר על הקולות של השופר שמתפזרים בכל המקומות ומוצאים אותנו, חלקי יהודים שנעלמו בכל השבילים הנידחים והלא מדווחים. שבילי העולם ושבילי הנפש וגם שבילי עולם הישיבות ובתי הכנסיות

מאמר נפלא בעקבות הימים הנוראים שזכינו להם // מרחשוון = מרחשוון שפוטתה מתפילות הימים הנוראים

צידה לדרך

מספרים על שני חסידים שנפגשו בתקופה של אחרי החגים. אמר האחד בצער לחברו: "אח, זה נגמרה ראש השנה ויום כיפור, סוכות ושמחת תורה, כל הימים המוארים הללו נגמרו ואינם... ענה לו חברו: "לא כך למדנו שאומרים! יש לומר - ברוך השם, יש לנו כבר עוד ראש השנה ועוד יום כיפור, יש לנו כבר עוד סוכות ועוד שמחת תורה. אשרינו..."

החגים שעוברים, לא נעלמים בחלל ומתפוגגים, אלא מחלחים ונספגים לתוכנו.

עוד פורמולת ראש השנה ספוגה בנו ועוד פורמולת יום כיפור, עוד פורמולת סוכות ועוד פורמולה של שמחת תורה. גוללות רצון, רחמים ואהבה, קודש ושמחה, נטמעות בנו, משנות אותנו

כשכל אחד מהם הוא משל עמוק מאוד לצדיקי הדורות.

הקבצן השישי היה ללא ידיים ויש לו דיבור נוגע מאוד:

ביום השישי היו גם כן שמחים והיו מתגעגעים: "איך לוקחים לכאן את אותו שהיה בלא ידיים?"

והנה הוא בא ואמר: "הנני! הנה באתי אצלכם על החתונה". ונשק אותם ואמר להם: "אתם סבורים שאני בעל מום בידי? אין אני בעל מום כלל על ידי. רק באמת יש לי כח בידי, רק שאין אני משתמש עם הכוח שבידי בזה העולם. כי אני צריך את הכוח לעניין אחר. ויש לי הסכמה על זה מן המבצר של מים:

כי יש מעשה. כי פעם אחת חשק מלך אחד בבת מלכה, והשתדל בתחבולות לתפסה, עד אשר עלתה בידו ותפסה. פעם אחת הלם לו לאותו המלך, שהיא

ומלוות אותנו כמו צידה לדרך של כל השנה.

זה קורה מעצמו, כל מועד שעובר עלינו, נכנס לתוכנו ופועל בנו טוב. אבל כדאי גם להסתכל לשם. לשבת עם עצמנו דקה לפני שרכבת השגרה יוצאת מכאן בדהרה, ולקחת עמנו דברים. דיבור אחד לפחות מכל הימים האלה, שילך איתנו הלאה ויחיה אותנו בדרך.

אני רוצה לקחת איתי את הדיבור של השופר.

כוח כזה

במעשה י"ג בספר סיפורי מעשיות, מעשה בשבעה קבצנים, יש תיאור על שבעה קבצנים שלכאורה היו בעלי מומים, כשבאמת המום שלהם הוא לא מום, אלא המקום של הגדלות שלהם. יש שם קבצן עיוור וקבצן חירש, קבצן שצווארו עקום וקבצן בעל חטוטרט,

ללכת עם תורה - המשך

ונמשך לו אמונה, כי מסתפל על האמת ועל ידי זה זוכה לאמונה, דהינו להאמין בהאמת אף על פי שאינו זוכה להשיג ולראות עצם האמת והבן. וזה בחינת צדק כד אתחברת באמת אתעבידת אמונה, כי צדק מלכותא קדישא בחינת מעוט הירח כידוע. כי היא נקראת צדק כשיש להם אחיזה בה בעת המעוט כידוע. שאז הם רוצים להתגבר על מעט האמת והצדק ולהפכו לשקר, חס ושלום, שזהו עקר עסקיהם של הסטרא אחרא לינן מן האמת המעט ולהפכו לשקר בבחינת כל שקר שאין בו אמת בתחלתו, אינו מתקיים בסופו. אבל צריך כל אחד לראות לחבר צדק באמת, דהינו שישתכל רק על האמת וימשיך עצמו רק להאמת לאמתו. וידבר הדבור באמת. ואז כד אתחברת צדק באמת אתעבידת אמונה וזוכה לאמונה שלמה להאמין בעצם האמת שאינו זוכה להשיג עדין. ואז על ידי האמונה השלמה הוא מקשר ונקבל בעצם האמת בבחינת התחברות אמת ואמונה כי כלו חד וכנ"ל. ועל כן אומרים אמת ויצבי בשחרית ואמת ואמונה ערבית, כי בשחרית הוא אור יום. בחינת חמה שהוא בחינת עצם האמת, בחינת אבן טוב כנ"ל, אבל בלילה הוא בחינת מאור הקטן, בחינת לבנה, בחינת חלון שהיא בחינת אמונה שמקבלת מהאמת, בחינת אמת ואמונה,

של ניסי ה' ונפלאותיו וכנ"ל, ומכח זה מבקשים בבחי' דיבור של אמת את הבקשות של מזמור יענן, ואח"כ קדושה דסדרא שהוא בחי' פסוקי תורה שאומרים כל ישראל בכל יום שעוסקים בקדושת השם (כמבואר ברש"י סוטה מט ע"א ומובא בב"י סי' קלב), שכ"ז בחי' הארת האמת שעיקרו ע"י פסוקי התורה שהיא בחי' האמת של אבן טוב, ובפרט הפסוקים שעוסקים בעניין זה עצמו של גדולת הבורא יתברך, ואח"כ מוסיפים כמה פסוקים תפילות ובקשות לזכות להמשיך את אור האמת עלינו, שהוא בחי' הארת האבן טוב בחלון וכנ"ל.

סיום התפילה

ואח"כ שיר של יום להמשיך הארת האמת משבת לימות החול, בחי' המשכת האמת של שבת שהיא בחי' אבן טוב, לאמת של ימות החול שהיא בחי' חלון, ואח"כ אומרים קטורת שהיא בחי' האמת שמאירה בתוקף החושך והקליפות שע"ז מבררים הניצוצות משם, ומסיימים ב"עלינו לשבח" שהוא שבח נורא של הארת האמת, כמה עלינו לשבח על עצם נעימות חלקנו, ומתפללים ומצפים להתגלות האמת בקרוב בגאולה השלימה. ■

בחינת צדק כד אתחברת באמת אתעבידת אמונה כנ"ל.

שמונה עשרה

ואז זוכים להתפלל שמונה עשרה אחר שזכינו להארת האמת הנ"ל, ומתחילים בהזכרת האבות שהם האירו אור האמת בעולם, ואת עוצם חסדי ה' עמנו, שכל זה הוא בחי' הארת האמת וכנ"ל, ואז מבקשים את כל הבקשות, שזה בחי' י"ב ברכות של הבקשה שהם כנגד י"ב השבטים שהם בחי' תיקון התפילה כמבואר במאמר, ומסיימים בהודאה על ניסי ה' עמנו שהוא הארת האמת הנ"ל.

נפילת אפיים וקריאת התורה

ובנפילת אפיים יורדים למקום החושך וההסתרה, ומשם צועקים דיבור אמת, שהם כל פסוקי נפילת אפיים, שע"ז מתגלה אלוקותו גם שם ונכנעים כל הקליפות, ובשני וחמישי מרבים בדיבורי אמת אלו, כי אז מאיר האמת ביותר, וע"כ אז מוסיפים גם קריאת התורה שהוא הארת האמת ע"י התורה.

קדושה דסדרא

ואח"כ בקדושה דסדרא אומרים שוב את פסוקי "תהילה לדוד" שהם בחי' הארת האמת

נקודה בפרשה

// הרב אליהו עטיה שליט"א

מדוע הברכה לאליעזר לצאת מכלל ארור היתה ע"י לבן, וביאור גלגול אליעזר בכלב בן יפונה

"ויאמר בוא ברוך ה' למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים" (בראשית כד, לא). ובמדרש (בראשית רבה ס, ז), וז"ל: אמר ר' יוסי בר ר' דוסא, כנען הוא אליעזר, ועל ידי ששירת אותו צדיק באמונה, יצא מכלל ארור לכלל ברוך, ע"כ.

ומבואר בזוהר פרשת שלח לך (ח"ג סוף דף קנח), וז"ל: אליעזר עבד אברהם מבני כנען הוה וכו', וכנען כתיב עליה, (בראשית ט, כה) "ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו". ובגין דהוה שליחא מהימנא (להביא את רבקה ליצחק), מה כתיב ביה "בוא ברוך ה'", "ברוך ה'" ממש. ועל דא אכתיב הכי באורייתא (את דברי לבן), בגין דנפק מההיא קללה, ואתברך (ע"י הדיבור של לבן). ולא די ליה דנפיק מנה, אלא דאתברך בשמיה דקודשא בריך הוא. ואוליפנא דאתא מלאך, ואעיל מלה דא בפומיה דלבן.

[תרגום: בא וראה, אליעזר עבד אברהם מבני כנען היה וכו', ועל כנען כתוב "ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו". ומשום שהיה שליח נאמן, מה כתוב בו? "בוא ברוך ה'", "ברוך ה'" ממש. ועל זה נכתב כך בתורה, משום שיצא מאותה קללה והתברך. ולא די לו שיצא ממנה, אלא שהתברך בשם הקדוש ברוך הוא. ולמדנו שבא מלאך, והכניס דבר זה בפי לבן].

ולכאורה קשה, כיון שכל הזכות של אליעזר לצאת מכלל ארור לכלל ברוך הוא מחמת ששירת את אברהם, א"כ מדוע היתה הברכה ע"י לבן הארמי ולא על ידי אברהם בעצמו. ועוד שמבואר בשער הפסוקים להאריז"ל (בפרשתנו), שכח הברכה ששרתה על אליעזר, הוא משום שאברהם הוא בחינת חסדים, וע"י החסדים של אברהם יצא אליעזר מכלל ארור לכלל ברוך. וא"כ קשה ביותר, מדוע לא בירך אותו אברהם, והיה צריך שמלאך יבוא ויכניס דבר זה בפיו של לבן (וכמו שהקשה כעין

עמדה עליו והרגה אותו. והקיץ ונכנס החלום בלבו, וקרא לכל פותרי חלומות ופתרו לו כפשוטו. שיתקיים החלום כפשוטו, שהיא תהרוג אותו.

ולא יכול המלך לתת עצה לנפשו מה לעשות לה; יהרוג אותה? - צר לו. ישלחה מעל פניו? - זה חרה לו, כי איש אחר יקחנה וזה חרה לו מאד, כי הוא השתדל אחריה כל כך, ועתה תבוא ליד אחר? וגם אם ישלחה ותבוא ליד אחר, עתה בוודאי יכול להתקיים החלום שהיא תהרוג אותו, מאחר שהיא אצל אחר. יחזיקה אצלו - הוא מתיירא מחמת החלום.

ולא ידע המלך מה לעשות לה.

בין כך נתקלקל האהבה שלה אצלו קצת קצת, מחמת החלום, ובכל פעם נתקלקל יותר ויותר. וכן גם היא, נתקלקל גם כן האהבה אצלה בכל פעם יותר ויותר, עד שנעשה אצלה שנאה עליו, וברחה מפניו.

ושלח המלך אחריה לבקשה. ובאו והגידו לו שהיא נמצאת אצל המבצר של מים. כי יש מבצר של מים, ושם הם עשר חומות זו לפנים מזו, וכולן של מים. וגם הקרקע שהולכים עליה שם בתוך המבצר, היא גם כן של מים. וכן יש שם אילנות ופירות, הכול של מים. ויופי המבצר וגודל החידוש של זה המבצר, אין צורך לספר. כי בוודאי הוא

חידוש נפלא מאד, מאחר שהוא מבצר של מים. ולכנוס בתוך זה המבצר אי אפשר. כי יהיה נטבע במים מי שיכנס בו, מאחר שהוא כולו של מים.

והבת מלכה כשברחה, באה עד אותו המבצר, והייתה הולכת שם סביב אותו המבצר של מים. והגידו למלך שהיא הולכת שם סביב אותו המבצר כנ"ל. והלך המלך וחילו לתפסה. כשראתה זאת הבת מלכה, ישבה עצמה שתרוץ לתוך המבצר, כי היא רוצה יותר לטבוע במים משיתפוס אותה המלך, ותהיה אצלו. וגם, אולי אף על פי כן תנצל, ותוכל לכנס לתוך המבצר של מים.

כשראה המלך כך שהיא בורחת אל המים, אמר: מאחר שהוא כן, על כן ציווה לירות אותה. ואם תמות - תמות. והיו מורים אותה. והגיעו אליה כל העשרה מיני חצים שמשוחים בעשרה מיני סמים. והיא ברחת לתוך המבצר ונכנסה לתוכו, ועברה דרך השערים של החומות של מים. כי יש שם שערים באלו החומות של מים. והיא עברה ונכנסה לתוך כל העשרה חומות של המבצר של מים, עד שבאתה לפנים ונפלה שם ונשארה חלשות.

ואני רופא אותה (הינו זה שהוא בלא ידיים). כי מי שאין בידו כל העשרה מיני צדקות אינו יכול לכנס לתוך כל העשרה חומות הנ"ל, כי יטבע שם במים. והמלך

או מלאך בפה אברהם לברכו, והיה כבר יוצא מכלל ארור לכלל ברוך, ודאי היה פונה אברהם אליו לבקש את בתו, כי הרי היתה מעלת אליעזר עצומה ונפלאה, כמבואר בגמ' ביומא (דף כח:): שהיה דולה ומשקה מתורת רבו לתלמידי אברהם לתלמידי, ונאמר עליו 'אליעזר עבד אברהם זקן יושב בישיבה', ולכן לא נתברך עד עתה.

אכן עתה מיד שקיים אליעזר את השליחות, והעלה את עצמו על הנגיעה האישית שלו ממה שהיה רוצה שיצחק ישא את בתו, ועשה את כל השליחות בשלמות להביא את רבקה ליצחק. לכן מיד בלי להמתין רגע אחד יצא מכלל ארור לכלל ברוך, וכיון שהיה אז אצל לבן, לכן מלאך ה' התלבש בפיו של לבן כדי לברך אותו בלי להמתין רגע אחד, כי מרגע שעשה את שליחותו, וכבר ראוי

קושיא זו בהגות אמר שמואל שם בשער הפסוקים). גם יש לשאול עוד, מדוע עיקר הזמן היה לברך את אליעזר בדיוק עכשיו, באמצע השליחות שיצא להביא את רבקה ליצחק.

ונראה ליישב את הקושיות אחת בשניה, דהנה על הפסוק (בראשית כד, לט) "ונאמר אל אדני אלי לא תלך האשה אחריי", פירש"י: "אלי" אלי (חסר ו') כתיב כמו שכתוב 'אלי', בת היתה לו לאליעזר והיה מחזר למצוא עילה שיאמר לו אברהם לפנות אליו להשיאו בתו, אמר לו אברהם 'בני ברוך ואתה ארוך, ואין ארוך מדבק בברוך'. ומקורו טהור מדברי המדרש (בראשית רבה נט, ט). נמצא שלא יכל אליעזר להתברך מפי אברהם כל זמן שלא נמצא השידוך האמיתי ליצחק, כי אם היה כבר מתברך מקודם לכן ע"י שהיתה שורה נבואה

וחילו רדפו אחריה ונטבעו במים. ואני יכול לכנס לתוך כל העשרה חומות של מים. ואני יכול לחזור ולמשך מן הבת מלכה כל העשרה מיני חצים. ואני יודע כל העשרה מיני דפיקין על ידי העשר אצבעות. כי בכל אצבע ואצבע מעשר אצבעות יודעים דופק מיוחד מהעשרה מיני דפיקין, ואני יכול לרפאות אותה על ידי כל העשרה מיני נגינה. ועל כן אני רופא אותה. נמצא שיש לי כח כזה בידי. ועתה אני נותן לכם זאת במתנה." ונעשה שם שמחה גדולה וחזרה רבה מאד. עכ"ל.

איך לנו מה להגיד

קול השופר הולך לחפש את האבדות שלנו. הקולות הבוקעים מהשופרות התוקעים, מתפזרים בכל המקומות, בכל העולמות, בכל הממדים, ומחפשים יהודים אבודים.

יש יהודים שרחוקים מהקדושה. לא יודעים על ראש השנה, לא מכירים הלכה, חיים חיי פגיעה מתמדת. יש יהודים חרדים שיוזעים מתורה ומצוות אבל לא יודעים מצדיק. לא מכירים את הדיבור הזה שמחבר את כל האמיתות אתך בעצמך. ויש יהודים שיוזעים מהצדיק, חלקים מנפשם מחוברים וחלקים אחרים רחוקים. מנותקים, קרים ובודדים. עדיין אבודים.

הקולות של השופר מתפזרים בכל המקומות, בכל העולמות, ומחפשים אבדות. איפה אנחנו, יהודים של השם, איפה הלכנו לאיבוד.

וזה העניין של הקבצן בלי ידיים, שידע למשוך את עשרת החיצים, המורעלים בעשרה מיני רעלים, שפגעו בבת מלכה, על ידי שידע להאזין לכל העשרה מיני דופק שלה ולדעת מה קרה לה.

כי פעם אחת היה מלך אכזר שלקח בשבי בת מלכה. אבל אחר כך הוא חלם שהיא תהרוג אותו, וזה קלקל את האהבה שהייתה לו אליה, וגם אצלה התקלקלה האהבה.

המלך האכזר הוא העולם, והבת מלכה היא אני. העולם מחבק אותי כל כך חזק, בכזאת אהבה. הוא ממש זקוק לי, הוא רוצה שאתן לו את כל כולי ואני באמת נותנת. והצדיקים אומרים שדווקא העולם הוא זה שמזוהה ראשון את חוסר השייכות שלי אליו, זאת לא אני שמזוהה. העולם נעשה פתאום קצר רוח, קולט שיום יבוא ואני אהרוג אותו אולי, כי כך מפרשים היוזעים – שהחלום יתקיים כפשוטו. הוא מסתכל עלי בהסתייגות, ומתוך כך מתחילה האהבה להתקלקל.

פתאום הוא קולט שאני לא אשאר שלו לנצח, ואחרי שהוא נעשה עצבני

ומציק, גם אני מתחילה לקלוט. זה לא ייתן לי כלום, הריצה הזאת אחריו. עוד פריט, עוד חייבים, עוד מוכרחים, עוד נתחדש, עוד נשתדרג. איכסה. זה כלום אכזרי ומתעתע. זה רק נראה מלהיב אבל זה כלום, וזה גם לא נותן לי כלום.

ואז הבת מלכה מנסה לברוח מהעולם. נהיה לה רע אצלו, אין לה כוח להיות שבויה עוד, ובכלל לא כיף לה כמו שהיה נראה בהתחלה. היא בורחת ורודפים אחריה, והיא מגיעה למבצר של מים עם חומות של מים ומחליטה לרוץ על המים ומה שיהיה יהיה, עדיף כבר לטבוע מלחזור לידי.

היא לא טובעת, אבל החיצים של חיילי המלך האכזר פוגעים בה. גם הוא החליט שיירו בה ומה שיהיה יהיה, עדיף כבר שתמות מאשר תהיה שייכת לאח. עשרה חיצים משוחים בעשרה סוגי רעלים פוגעים בה בזה אחר זה והיא נופלת מעולפת ליד הארמון, בין חומות המים, עד שבא הקבצן.

שם, במקומות האלה המעולפים, מחפשים אותנו הקולות של השופר. הם באים לחפש את כל החלקים שנפלו חלשות, חילונים וחרדים ופירורי נפש שהתעלפו בדרכים. וכשהם פוגשים אותנו שם, אין לנו מילים. אין לנו פה. אנחנו לא יודעים מה יש לנו. רוצים

שהוא כנען, וצד הרע שבו היה רוצה שלא יזכו ישראל להיכנס לארץ ישראל.

אכן כמו שנהג אליעזר בראשונה בהיותו תחת יד אברהם אבינו, שוויתר על נגיעתו האישית, כמו בענין שיצחק ישא את בתו, כך וויתר גם עתה על נגיעתו האישית של צד כנען שבו, והלך להשתטח על קברי אבות, ובפרט על קברו של אברהם שיעזרנו עתה כמו שעזרו בחייו להינצל מנגיעתו האישית, ושלא יתפתה לבבו אחר עצת המרגלים. וכיון שעשה אליעזר ענין זה להתפלל להינצל מנגיעותיו האישיות, נענה גם עתה על ידי תפילת אברהם עליו, וניצל מעצת המרגלים. וכפי דברי האריז"ל אז הושלם התיקון שלו לצאת מכלל ארור לכלל ברוך מתוקן יותר, וכנ"ל. ■

לכלל ברוך, כשהיה עבד שלו, בגלגול אליעזר וכו', עכ"ל.

ונראה לבאר את קשר העניינים, כי כבר נתבאר במדרש שאליעזר הוא בעצמו היה גלגול של כנען, וא"כ ארץ כנען היתה שלו, ועתה כשבאים ישראל לכבוש ולרשת אותה מיד כנען, היה יצרו של אליעזר שהוא כלב בן יפונה מפתה אותו הרבה למען יהיה נפתה אחר עצת המרגלים, שהיתה עצתם להישאר במדבר ולא לבוא לרשת את ארץ ישראל כלל. [כי רצו להישאר תמיד תחת הנהגה של מן ובאר וענני כבוד, ולקבל תורה מפי משה, ולא להיכנס לארץ ישראל ולהתעסק בענייני עולם הזה, כמו שביארנו באריכות במקום אחר]. והיה לבו של כלב הוא אליעזר מפתה אותו לעצה זו, מחמת

רעש. כאב. בלבול. הסתרה שבתוך הסתרה. מלך אכזר. בריחה מבוהלת. בדידות של כל החיים. עילפון.

רק אחד בכל העולם אומר אני רופא אותה, אז איפה כולם? איך הם לא באים? ואיפה אנחנו, אוי, איך אנחנו לא באים. איך אנחנו לא בוכים דמעות כאלה, שימיסו את כל החומות, קולות כאלה, שישברו את כל השתיקות. איפה אנחנו, איך ממשיכה ההסתרה גם אחרי שמגלים את עינינו. איפה אנחנו ריבנו של עולם, כמה עמוק העילפון.

אדם מעולף, אין לו פה. באים לתקיעת השופר ומרגישים איך הקולות הבוקעים מתפזרים בכל העולמות ומחפשים.

הם ימצאו, הם מוכרחים למצוא. מוטלים בצדי הדרכים הנידחות אנחנו מחכים למלאכי הרחמים, זקוקים לרופא, צריכים אהבה. זה מה שאנחנו צריכים בשנה החדשה, הרבה הרבה אהבה, למלא את החורים השחורים הפעורים בנו ושותתים דם, כי נפלנו כל כך חלשות. ■

שימות, כמה עוד אפשר להסביר לו, כמה עוד אפשר לראות את המצבים הנוראים האלה שהוא נקלע אליהם כל פעם מתוך זלזול מטומטם שכזה. כבר עדיף שישכב וימות ויפסיק לזהם את העולם...

אבל יש את פרשי המלך, חיל הרחמים. הם מתפזרים עם קולות השופר ומוצאים בת מלכה מעולפת, מזנקים אליה וכורעים לידה, בודקים את הדופק. בתנועת יד אחת של קוצר רוח הם מגרשים את כל העיטים הרעים עם המילים השחורות, ומביטים בריכוז בפנים החיוורות. זאת אני שם, נטולת הכרה. הם מחזיקים בידי ומקשיבים לי, מה קרה, איך, מתי. איפה ירו בי ונפגעתי, ואיפה עוד ואיפה עוד ואיפה עוד.

הרגע הזה, שהם איתי.

אף פעם אף אחד לא היה איתי באמת. אף פעם אף אחד לא בא לעזור לי. את מי אני מעניינת בכלל. תהיי בסדר, תסתדרי, תהיי טובה, את חייבת, את צריכה, את מוכרחה. חיצים. רעל.

לקום וללכת אבל לא יכולים, חולים, כל כך חולים, אין לנו מה להגיד.

חיל הרחמים

רק אחד בעולם אומר לנו 'אני רופא אותה'. רק אחד בכל העולם אומר 'אני רופא אותה'. רק אחד אומר אני יודע את כל "העשרה מיני דפיקין", ומספר על הקולות של השופר שמתפזרים בכל המקומות ומוצאים אותנו, חלקי יהודים שנעלמו בכל השבילים הנידחים והלא מדווחים. שבילי העולם ושבילי הנפש וגם שבילי עולם הישיבות ובתי הכנסיות.

וכשהם פוגשים...

יש מקום לדין להביט בנו בשאט נפש ולהגיד בסלידה גלויה עוד פעם! עוד פעם הוא עשה את זה! שוב הוא רץ לגדרות החשמליות ונגע בהן בידיים חשופות, שוב הוא אכל מנת יתר, שתה ושתה, או צפה וצפה, או קרא וקרא וברח וגמר את עצמו. שוב הוא שוכב כאן חצי מת, בזבוז של חיים טובים ונפלאים מעורר חרון אף וזעם. שישכב,

מעוביין שהעלון ימשיך להיות מודפס? אנו זקוקים לתרומה שלך!

ניתן לתרום דרך 'קהילות' בקופת 'עלמא דאורייתא'. או דרך קו 'חניכי הישיבות' - ברסלב: 077-31-40-331 בשלוחה: 09. לתרומה בדרכים נוספות נא להתקשר: 054-848-73-17

מנוי לגיליון המקורבים!

חדש! ניתן לעשות מנוי לקבלת עלון 'המקורבים' וכן את עלון 'הקבצו' עד לביתכם דרך מכשירי 'קהילות' שבבתי הכנסת. ב-20 ש"ח לחודש. חפשו: **עלמא דאורייתא**. המנוי על-דעת המערכת! לברורים: 054-848-73-17

מידעון 'חניכי הישיבות' - ברסלב

עלון הקבצו (יו"ל ע"י ארגון 'הקבצו') - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: vhecmu@gmail.com

עלון המקורבים - ניתן לקבל את העלון בדוא"ל בשליחת בקשה לכתובת: E0773140331@GMAIL.COM

שידוכים ל'מקורבים': נפתח מאגר שידוכים ייחודי ואיכותי מבית 'הקבצו',

המיועד לבני הישיבות שהתקרבו לרביה"ק ומחפשים שידוך בסגנון זה.

להרשמה וקבלת טופס: 058-32-60-647 או בכתובת: GMAIL.COM@A9996560

ניתן לקבל **מידע כללי ומקיף בחסידות** ע"י 'ברסלב גלובל' בכתובת האימייל: info@breslevglobal.com

בשבת אין לברור את העלון אלא על-מנת לקרוא ממנו מיד אפילו מעט

אמר רבינו הקדוש:

**"רציתי שהעניין שלי יתפשט
בלבבות האנשים המתמידים בעבודתם
כאנשי ליטא!"**

(שיח שרפי קודש ח"ב, סימן נו"ד)